Dosarul nr. 4r-3923/23 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-23100762-02-4r10102023 Judecător: Munteanu Dorin

D E C I Z I E

19 noiembrie 2026 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței de judecată Băbălău Denis
Judecătorii Schibin Vladislav și Buzu Elisaveta

a judecat, în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul avocatului Chiriac Nicolae, în interesele contravenientei Dorma Ludmila, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-4425/2023 din 19 septembrie 2023, în cauza contravențională privind contestația depusă de avocatul Oprea Adrian în interesele cet. Dorma Ludmila, născută la *****, IDNP *****, domiciliată în *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI05907387 din 22 iunie 2023 și a deciziei de sancționare emise în baza acestuia, pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 70 alin. (1) din Codul contravențional.

Procedura de citare a părților a fost legal executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul, -

A C O N S T A T A T:

1. La 22 iunie 2023, agentul constatator din cadrul IP Botanica a DP mun. Chișinău a IGP, Spinei Ion, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI05907387, prin care Dorma Ludmila a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 70 alin. (1) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea amenzii în mărime de 48 de unități convenționale, echivalentul a 2400 de lei.
2. Potrivit procesului-verbal, Dorma Ludmila, „la data de 26.05.2023, ora/perioada nestabilită, în mun. Chișinău, bd. Dacia, 49, a postat informații pe rețelele de socializare „Instagram”, informații mincinoase ce defăimează altă persoană”. Procesul contravențional a fost pornit în urma plângerii depuse de Sorici Natalia la 13 iunie 2023.
3. Acțiunile făptuitoarei Dorma Ludmila au fost încadrate de agentul constatator în componența contravenției prevăzute de art. 70 alin. (1) din Codul contravențional – calomnia, adică răspândirea cu bună știință a unor informații mincinoase ce defăimează o altă persoană.
4. La 06 iulie 2023, avocatul Oprea Adrian, în interesele cet. Dorma Ludmila, a

depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare, solicitând anularea acestora și încetarea procesului contravențional. În motivarea contestației s-a invocat că postarea de pe rețeaua „Instagram” reprezintă o opinie întemeiată pe experiența personală a contestatarei în calitate de pacientă a clinicii „Repromed”, exprimată în limitele Legii nr. 64/2010 cu privire la libertatea de exprimare și ale art. 32 din Constituție, că procesul-verbal nu indică expresiile cu caracter defăimător și nu cuprinde încadrarea juridică a faptei, iar agentul constatator a refuzat să primească actele prezentate de contestatară.

5. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-4425/2023 din 19 septembrie 2023 a fost respinsă ca neîntemeiată contestația depusă de avocatul Oprea Adrian în interesele cet. Dorma Ludmila, fiind menținute procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI05907387 din 22 iunie 2023 și decizia de sancționare emisă în baza acestuia, prin care Dorma Ludmila a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 70 alin. (1) din Codul contravențional și sancționată cu amendă în mărime de 48 de unități convenționale, ceea ce constituie 2400 de lei.

6. Împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 19 septembrie 2023, avocatul Chiriac Nicolae, în interesele contravenientei Dorma Ludmila, a declarat recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea totală a hotărârii, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional pornit în privința lui Dorma Ludmila în temeiul art. 70 alin. (1) din Codul contravențional, din lipsa faptului contravenției.

7. Recursul este întemeiat pe prevederile art. 466 lit. d), e), f) și i) din Codul contravențional. În motivarea acestuia, recurentul susține că hotărârea atacată este nemotivată, instanța de fond nedând apreciere argumentelor de bază invocate prin contestație și limitându-se la mențiunea formală că apărarea a pledat pentru încetarea procesului. Cu referire la art. 462 alin. (1) din Codul contravențional și la jurisprudența CtEDO (Luka c. României, Van de Hurk c. Țărilor de Jos, Ruiz Torija c. Spaniei), invocă faptul că instanța a examinat cauza superficial și unilateral, fără a analiza probele din dosar.

8. În special, recurentul invocă următoarele vicii ale procesului-verbal cu privire la contravenție: a) nu este indicat concret prin ce s-a realizat latura obiectivă a contravenției, respectiv prin care afirmații s-a manifestat fapta de calomnie, nu sunt indicate data și ora exactă a postării și nici persoana care s-ar pretinde defăimată, Dorma Ludmila postând pe rețeaua „Instagram” mai multe afirmații pe diferite subiecte în aceeași zi, ceea ce, în opinia recurentului, echivalează cu lipsa descrierii faptei și atrage nulitatea absolută a procesului-verbal în sensul art. 443 alin. (1) lit. d) din Codul contravențional; b) nu este indicată norma de blanchetă a legii căreia i-ar contraveni acțiunile contravenientei, art. 70 fiind, în opinia recurentului, o normă incompletă; c) în procesul-verbal lipsește semnătura pretinsei victime și nu este indicat numele acesteia, fiind încălcate prevederile art. 443 alin. (1) lit. f) și g), coroborate cu art. 445 alin. (2) din Codul contravențional; d) lipsesc mijloacele tehnice legale de constatare, în tabelul foto anexat nefiind indicate data, locul fotografierii, aparatul cu care au fost efectuate fotografiile și dovada certificatului de metrologie/conformitate.

9. Totodată, recurentul susține că, pe tot parcursul procesului, Dorma Ludmila a pledat nevinovată, declarând că a avut o experiență neplăcută în cadrul clinicii „Repromed”, unde s-a adresat la 23 februarie 2023 pentru investigații, fiind îndreptată repetat de medicul Sorici Natalia la aceleași investigații costisitoare, fără prescrierea unui tratament, astfel că postarea de pe rețeaua „Instagram” constituie o judecată de valoare bazată pe experiența personală, protejată de art. 2 și art. 3 din Legea nr. 64/2010 cu privire la libertatea de exprimare și de art. 32 alin. (1) din Constituție. Cu trimitere la art. 381 alin. (4) din Codul contravențional și la art. 6 din Convenție (Ziliberberg c. Moldovei, Anghel c. României), invocă faptul că sarcina probei revine agentului constatator, iar dubiile se interpretează în favoarea contravenientei, instanța de fond nefăcând o analiză multilaterală a probelor.

10. În final, recurentul consideră că instanța de fond a folosit în motivarea soluției expresii inadmisibile, calificând argumentele apărării drept „evident aberante”, ceea ce, în opinia sa, depășește limitele eticii profesionale și denotă o atitudine contrară principiului imparțialității judecătorului, solicitând aplicarea art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. a) din Codul contravențional.

11. Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

12. Colegiul, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

13. Cu titlu de principiu, potrivit art. 468 alin. (1) din Codul contravențional, recursul împotriva hotărârii judecătorești contravenționale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condițiile art. 463 alin. (1).

14. Din materialele cauzei rezultă că hotărârea contestată a fost pronunțată la 19 septembrie 2023 în lipsa contravenientei Dorma Ludmila, copia hotărârii fiindu-i înmânată, potrivit recursului, la 22 septembrie 2023, iar recursul a fost depus la Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) la 02 octombrie 2023. Prin urmare, Colegiul constată că recursul este declarat în termenul prevăzut de art. 468 alin. (1) din Codul contravențional.

15. *Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor examinate de prima instanță în raport cu argumentele recursului declarat, Colegiul ajunge la concluzia că recursul este fondat și urmează a fi admis, cu casarea integrală a hotărârii instanței de fond și încetarea procesului contravențional din lipsa faptului contravenției, din următoarele considerente.*

16. Potrivit art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. a) din Codul contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs admite recursul, casând hotărârea atacată,

parțial sau integral, și dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului contravențional în cazurile prevăzute la art. 441. Conform art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazul în care nu există faptul contravenției. Totodată, potrivit art. 466 lit. e) din Codul contravențional, invocat de recurent, hotărârea judecătorească contravențională poate fi atacată cu recurs dacă nu au fost întrunite elementele constitutive ale contravenției.

17. Potrivit materialelor cauzei s-a constatat că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI05907387 din 22.06.2023, încheiat de agentul constatator din cadrul IP Botanica a DP mun. Chișinău a IGP, Spinei Ion, cet. Dorma Ludmila a fost recunoscută vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 70 alin. (1) din Codul contravențional, în următoarele circumstanțe: „*la data de 26.05.2023, ora/perioada nestabilită, în mun. Chișinău, bd. Dacia, 49, a postat informații pe rețelele de socializare „Instagram", informații mincinoase ce defăimează altă persoană*".

18. Cauza contravențională a fost examinată de agentul constatator conform competenței atribuite de art. 400 alin. (1) din Codul contravențional, iar contestația împotriva procesului-verbal și a deciziei de sancționare a fost examinată de Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) în ordinea art. 448 din Codul contravențional.

19. Potrivit art. 70 alin. (1) din Codul contravențional, calomnia constă în răspândirea cu bună știință a unor informații mincinoase ce defăimează o altă persoană. Din conținutul normei rezultă că latura obiectivă a contravenției presupune răspândirea unor informații, adică a unor relatări cu privire la fapte, care sunt mincinoase, adică nu corespund realității, și care defăimează o altă persoană, iar latura subiectivă se caracterizează prin intenție directă, făptuitorul cunoscând caracterul fals al informațiilor pe care le răspândește. Lipsa oricăruia dintre aceste elemente – caracterul factual al afirmațiilor, falsitatea lor și cunoașterea falsității de către autor – exclude existența contravenției de calomnie.

20. Noțiunile cu care operează norma de incriminare sunt definite de Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, care, potrivit art. 2, înțelege prin fapt un eveniment, proces sau fenomen care a avut sau are loc în condiții concrete de loc și timp și a cărui veridicitate poate fi dovedită; prin judecată de valoare –o opinie, un comentariu, o teorie sau o idee care reflectă atitudinea față de un fapt, a cărei veridicitate este imposibil de dovedit; prin judecată de valoare fără substrat factologic suficient – o judecată de valoare care se bazează pe fapte care nu au avut loc sau pe fapte care au avut loc, dar a căror expunere este denaturată până la falsitate; prin injurie – o exprimare verbală, scrisă sau nonverbală care ofensează intenționat persoana și care contravine normelor de conduită general acceptate într-o societate democratică; iar prin defăimare – răspândirea informației false care lezează onoarea, demnitatea și/sau reputația profesională a persoanei. Potrivit art. 3 alin. (1) și (2) din aceeași lege, orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare, care cuprinde libertatea de a căuta, de a primi și de a comunica fapte și idei și protejează atât conținutul, cât și forma informației exprimate, inclusiv a informației care ofensează, șochează sau deranjează, iar potrivit alin. (3) și (4), exercitarea acestei libertăți poate fi supusă unor restrângeri prevăzute de lege, necesare

într-o societate democratică, inclusiv pentru a proteja reputația sau drepturile altora, doar dacă restrângerea este proporțională cu situația care a determinat-o. Art. 7 alin. (1) din lege distinge trei forme de lezare a onoarei, demnității și reputației profesionale – răspândirea relatărilor false cu privire la fapte, răspândirea judecăților de valoare fără substrat factologic suficient și injuria –, fiecare cu un regim propriu de răspundere.

21. Aceste dispoziții transpun în dreptul intern art. 10 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, astfel cum este interpretat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Libertatea de exprimare constituie unul dintre fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și protejează nu numai informațiile sau ideile primite favorabil ori considerate inofensive, ci și pe cele care ofensează, șochează sau deranjează (Handyside c. Regatului Unit, 7 decembrie 1976, § 49). Această libertate nu este însă absolută: potrivit art. 10 § 2 din Convenție, exercitarea ei poate fi supusă unor restrângeri prevăzute de lege și necesare într-o societate democratică, între altele pentru protecția reputației sau a drepturilor altora. În aprecierea necesității unei ingerințe, Curtea face o distincție fundamentală între relatările cu privire la fapte și judecățile de valoare: dacă existența faptelor poate fi demonstrată, adevărul judecăților de valoare nu este susceptibil de probă, iar cerința de a dovedi adevărul unei judecăți de valoare este imposibil de îndeplinit și încalcă însăși libertatea de opinie (Lingens c. Austriei, 8 iulie 1986, § 46). Chiar și în cazul unei judecăți de valoare, proporționalitatea ingerinței depinde de existența unui substrat factologic suficient, deoarece o judecată de valoare lipsită de orice bază factuală poate fi excesivă (Jerusalem c. Austriei, 27 februarie 2001, § 43). În cauzele împotriva Republicii Moldova, Curtea a constatat încălcarea art. 10 tocmai pentru că instanțele naționale nu au distins corect între fapte și judecăți de valoare și au sancționat exprimarea unor opinii care aveau o bază factuală (Busuioc c. Moldovei, 21 decembrie 2004).

22. În speță, din capturile de ecran anexate la plângerea lui Sorici Natalia rezultă că Dorma Ludmila a publicat pe rețeaua de socializare „Instagram” următorul text: *„cuvintele ei la sfarsit eu am tot dreptul sa refuz pacientul, e normal sa ma scurga de lei de jum de an si sa nu am rezultat careva si nici un tratament doar sa fiu intinsa de pe o luna pe alta si sa bat drumurile la clinica asta ca sa aud ca pe mine ma refuza? pentru ce? ca cer un rezultat si actiuni? ca sa-mi tratez problema, cel mai de rahat medic NATALIA SIORICI si clinicaa de rahat repromed cuza voda, repromed clinica de rahat, natalia siorici parca isi bate joc de paciente, nu am gram de nerv linistit in urma atitutudiini de rahat din partea lor; Am luni bune la rând când am venit cu o problemă nu atât de gravă, am lasat un sac de lei, timp pierdut mult ca te înscriu dae stai în rând câte 2 ore ca la urmă iar să mă amîne cu tratamentul și tot din nou și gen daca nu-mi place sa-mi caut alt medic; Da cum să iumbli la 100 de medici în paralele? Pentru eu am mai umblat jumătate de an? Mi-i greață de afacerile în medicină la noi în MD; @spitalulrepromed de rahat! Stabil de 2 ori pe săptămână eram la ei cu analize fiecare dată ultrasonografie s-a depistat problema, a zis ca vedem luna viitoare dacă se va mai repeta dăm tratament; Uite că din nou s-a repetat problema iar îmi zice să mai așteptăm și să ne utăm cum decurge procesul. Aveam JUMĂTATE DE AN, de când doar ne uităm la asta cum decurge procesul și el decurge aiurea și noi stăm și ne uităm și Liuda umblă*

ca prosta şi face în fiecare sătmămână ultrasonografie şi dă 20 hormoni la analiză”.

23. Analizând conținutul postării, Colegiul constată că aceasta cuprinde două categorii de afirmații: pe de o parte, relatarea experienței personale a autoarei în calitate de pacientă – adresarea la clinică, efectuarea repetată a investigațiilor și analizelor, lipsa unui rezultat și a unui tratament prescris, cheltuielile suportate, timpul petrecut în așteptare și afirmația medicului că este în drept să refuze pacientul, iar pe de altă parte, aprecierile autoarei asupra calității serviciilor medicale și a atitudinii medicului și a clinicii, exprimate în termeni vulgari și jignitori.

24. Din materialele cauzei, inclusiv din plângerea lui Sorici Natalia, rezultă că Dorma Ludmila a fost, într-adevăr, pacientă a clinicii Repromed și a medicului Sorici Natalia, începând cu 23 februarie 2023, că i-au fost prescrise investigații și analize și că relația dintre pacientă și medic s-a încheiat prin refuzul acestuia din urmă de a o mai trata, împrejurări pe care nici agentul constatator, nici victima nu le-au contestat. Nici procesul-verbal cu privire la contravenție, nici hotărârea primei instanțe nu identifică vreo afirmație concretă cu privire la fapte din cuprinsul postării care ar fi falsă și nu indică prin ce probe s-ar fi stabilit falsitatea ei, agentul constatator limitându-se la a reproduce textul normei de incriminare. Or, în lipsa stabilirii caracterului fals al unei relatări cu privire la fapte, nu se poate reține nici latura obiectivă a calomniei, nici, cu atât mai mult, cunoașterea falsității de către autoare, adică „buna știință” cerută de art. 70 alin. (1) din Codul contravențional.

25. În ceea ce privește a doua categorie, expresiile folosite reprezintă judecăți de valoare în sensul art. 2 din Legea nr. 64/2010, ele exprimă atitudinea autoarei față de serviciile medicale de care a beneficiat și față de comportamentul medicului, iar veridicitatea lor este imposibil de dovedit. Colegiul nu ignoră faptul că aceste expresii au o tentă vădit jignitoare și depășesc limitele unei critici decente, însă, potrivit art. 3 alin. (2) din Legea nr. 64/2010 și jurisprudenței citate, libertatea de exprimare protejează și forma informației, inclusiv a celei care ofensează, iar o judecată de valoare nu devine „informație mincinoasă” prin simplul fapt că este formulată în termeni duri. Elementul decisiv este că aprecierile autoarei se întemeiază pe un substrat factologic suficient, or, ele au fost exprimate de o persoană care a beneficiat efectiv de serviciile clinicii, în legătură cu propria experiență, pe fapte care au avut loc și a căror expunere nu a fost demonstrată ca fiind denaturată. Prin urmare, nu este vorba nici de judecăți de valoare fără substrat factologic suficient, iar limita libertății de exprimare instituită de art. 10 § 2 din Convenție este pentru protecția reputației altuia nu a fost depășită prin răspândirea unor fapte false, singura conduită sancționată de art. 70 alin. (1) din Codul contravențional.

26. Colegiul mai reține că prima instanță, deși a afirmat corect, cu titlu de principiu, că dreptul la opinie și la libera exprimare nu poate duce la lezarea onoarei și demnității altor persoane, nu a analizat conținutul concret al postării și nu a distins între relatările cu privire la fapte și judecățile de valoare, reținând că afirmațiile imputate „atribuie persoanei vizate fapte determinate”, fără a indica despre ce fapte este vorba și fără a stabili falsitatea lor. Totodată, prima instanță a răsturnat sarcina probei, reproșând contravenientei că „nu a prezentat probe contrare” și deducând vinovăția din faptul că

aceasta „nu a negat comiterea” postării. Or, potrivit art. 375 alin. (2) și (3) din Codul contravențional, nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa, iar concluziile despre vinovăție nu pot fi întemeiate pe presupuneri, garanție care, în materie contravențională, decurge și din art. 6 § 2 din Convenție (Anghel c. României, 4 octombrie 2007, § 52). Recunoașterea de către contravenientă a faptului că a publicat postarea nu echivalează cu recunoașterea săvârșirii calomniei, din moment ce aceasta a susținut constant că și-a exprimat opinia despre o experiență reală, iar sarcina de a dovedi caracterul fals al afirmațiilor și cunoașterea falsității revenea agentului constatator.

27. În plan secund, colegiul penal reține că Curtea Europeană a reținut, într-o speță în care un ziarist a calificat produsul unei companii printr-un termen vulgar echivalent celui utilizat în cauza de față, că limbajul vulgar nu este, în sine, decisiv pentru aprecierea caracterului ofensator al unei exprimări, întrucât poate servi unor scopuri stilistice, iar stilul face parte din comunicare, ca formă de exprimare protejată împreună cu conținutul acesteia; o asemenea expresie poate ieși din sfera de protecție a art. 10 doar atunci când are drept unic scop denigrarea sau insulta gratuită (Uj c. Ungariei, nr. 23954/10, 19 iulie 2011, §§ 20 și 23-24).

28. Totodată, Curtea a subliniat că reputația comercială a unei entități se deosebește de reputația unei persoane fizice, fiind lipsită de dimensiunea morală a celei din urmă (idem, § 22). În speță, expresiile utilizate de Dorma Ludmila, deși vulgare, nu au fost lipsite de orice legătură cu realitatea și nu au urmărit exclusiv denigrarea, ci au constituit reacția unei paciente nemulțumite față de serviciile medicale de care a beneficiat efectiv, fiind formulate în stilul specific comunicării pe rețelele de socializare.

29. Aceeași abordare a fost reiterată de Curte în privința comentariilor publicate pe internet, în care se critica conduita comercială a unei entități, Curtea apreciind că acestea, deși ofensatoare și chiar vulgare, reprezentau judecăți de valoare sau opinii generate de frustrarea personală a autorilor, iar nu relatări defăimătoare cu privire la fapte, și că expresiile utilizate, deși aparținând unui registru stilistic scăzut, sunt frecvente în comunicarea pe numeroase platforme online, împrejurare care reduce impactul ce le poate fi atribuit. Postarea contravenientei, publicată pe rețeaua de socializare „Instagram” sub forma unei reacții la propria experiență de pacientă, se înscrie în același registru.

30. Curtea Europeană a constatat încălcarea art. 10 din Convenție într-o cauză în care o pacientă a fost sancționată pentru defăimarea medicului chirurg care o tratase, după ce relatase public experiența sa negativă, subliniind distincția dintre o persoană privată care își face cunoscută propria experiență negativă în raport cu un profesionist determinat și difuzarea acestor afirmații de către presă (Kanellopoulou c. Greciei, nr. 28504/05, 11 octombrie 2007, § 39).

31. Prin urmare, raportând circumstanțele de fapt la prevederile legale incidente, Colegiul concluzionează că fapta reținută în sarcina lui Dorma Ludmila nu întrunește elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 70 alin. (1) din Codul contravențional, lipsind atât răspândirea unor informații mincinoase, cât și buna știință a autoarei cu privire la caracterul lor fals, ceea ce echivalează cu inexistența faptului contravenției, în sensul art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional. Temeiul de recurs prevăzut de art. 466 lit. e) din Codul contravențional se confirmă, astfel încât

hotărârea primei instanțe urmează a fi casată integral, iar procesul contravențional – încetat. În aceste condiții, celelalte argumente ale recursului, referitoare la descrierea faptei, la lipsa semnăturii victimei și la mijloacele tehnice de constatare, nu mai necesită o analiză separată, soluția fiind determinată de lipsa faptului contravenției.

32. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.2) lit. a) din Codul contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Admite recursul declarat de avocatul Chiriac Nicolae, în interesele contravenientei Dorma Ludmila, casează integral hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-4425/2023 din 19 septembrie 2023 și, rejudecând cauza, pronunță o nouă hotărâre, prin care admite contestația depusă de avocatul Oprea Adrian în interesele Dorma Ludmilei, anulează procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI05907387 din 22 iunie 2023 și decizia de sancționare emisă în baza acestuia și încetează procesul contravențional pornit în privința lui Dorma Ludmila în temeiul art. 70 alin. (1) din Codul contravențional, din lipsa faptului contravenției.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător: Băbălău Denis

Judecător Schibin Vladislav

Judecător Buzu Elisaveta